Részletek Béres Attila 2025-ben megjelent írásaiból

– Mindig lojális voltam a lakókkal, igazolhatják. Egyébként mérnök vagyok.

– Ilyen lábbelivel?

♦

– Én a pincében várom meg a kultúrnyugatot.

– Iparos létére nincs a Béresben semmi előrelátás. Suszter.

♦

Idegen lakásokban sokszor láttam a falon esküvői képeket, de nálunk csak Jézus üldögélt szomorúan az Olajfák hegyén hathavi részletre. Nem találtam a szüleimről esküvői képet a fiókokban sem. Nem igényeltem, hogy előbicegjen a múltból valami szépítgetett, szomorú szürke történet.

Magamra voltam utalva!

Zümmögő nyári délután félárbócra eresztett szempillám mögött láttam az egészet...

♦

...A végén szétszéledés helyett a társaság felkerekedett, és nászutazni kivillamosozott a Hűvösvölgybe, a Nagyrétre. Volt vattacukor, mézeskalács, póniló, rongylabda, és még működött a körhinta, amit aztán talajszilárdság miatt nemsokára lebontottak, de akkor még forgott-pörgött, rajta anyukám és apukám, és kacagtak mint egy Törőcsik Mari a Soós Imrével.

Így történt. Ilyen szép lakodalma volt a szüleimnek ezerkilencszázharminchatban.

♦

Hazafelé menet az udvaron meglátta Béresék szőke göndör tízéves fiacskáját egy sámlin ülve. Ragasztók, pálcikák, és egy pauszpapírból készült kész repülőmodell. Végtelen türelemmel napok óta dolgozott rajta a gyerek. Gömöri néni léptei maguktól arrafelé irányultak. Amikor sarokvassal megerősített bakancsa rálépett a repülőre, olyan hangja volt, mint amikor madárcsontok törnek.

♦

Istenem, a terapeuta is lehet hülye. Vanni van hierarchia, de hullámzóan változik... Vízszintesen jelenik meg! – tetszik érteni? Nem egymás fölött vannak a szereplők, hanem egymás mellett... Terapeuták ebbe nem férnek bele, mert az agyuk tele van visszacsatolással, kognitív retrospekcióval, hálóhalmazos dekontinuitással, jövhavi villany-számlákkal... Azt meg tudja magyarázni, ha valakinek lóg a nyála, de azt nem, hogy a háromszemélyes kastélyban miként szerveződik az élet, ha a lakók a végtelen szeretetben egymást gyűlölve élnek.

♦

A boldogtalanság mindenkinek jár! Nyugodtan lehet benne sírdogálni. A boldogtalanság jön, és mindent elborít, puha, szürke, meleg felhő. Olyan nincs, a felhő nem meleg – jól van Chantal, ha még egyszer beleszólsz, mész vissza macskába! Tehát mondom, a boldogtalanság szürke és puha és felhő és meleg – szürkén befed, és eltűnik minden kellemetlenség... Mint gyerekkorban a betegség: kint hóvihar, iskola, más gyerekek, csupa hülye, itt bent pedig meleg dunna, forró tea, kendőcske a torkocskán, félig rágott kompót, szétszórt plüssállatok az ágyban, és csak annyira zúg a fej, hogy ne kelljen gondolkodni..."

♦

... Az élet mindenféle tanulsága egy nagy agyaghegyben lapuló morzsa, és ami kibányászható lenne belőle, azt mostanában szövegnek nevezik. Értelmezhető keretbe foglalása reménytelen, a posztmodern militáns hadoszlopai megsemmisítő cunamiként söpörték el a menthető folytatás lehetőségét... ó, a felismerhetőség, a megindító értelem, az egyenes szórend, a köznapi Goethe és Aranybeli Madáchok, és hol vannak a filozófusok örök érvényű egyúttal használhatatlan axiómái? ... Egyáltalán, mikor lesz hajlandó a világ magához térni?!!.....